

PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 109/25

2025 m. rugsėjo 4 d., Liuksemburgas

Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-305/22 | C. J. (Bausmės vykdymas išdavus EAO)

Teisminė institucija negali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį ir imtis pati vykdyti bausmę, negavusi šį orderį išdavusios valstybės sutikimo

Nesant tokio sutikimo, išduodančioji valstybė narė gali palikti galioti Europos arešto orderį ir pati vykdyti bausmę savo teritorijoje

Europos arešto orderis yra Sąjungos teisėje¹ numatyta supaprastinta teisminė procedūra, leidžianti suimti asmenį valstybėje narėje, kurioje jis yra, ir perduoti jį orderį išdavusiai valstybei narei, kad joje būtų vykdomas šio asmens baudžiamasis persekiojimas arba jis atliktų jam skirtą bausmę. Šioje srityje tarpusavio pasitikėjimo ir tarpusavio pripažinimo principai yra teismų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose pagrindas ir įtvirtina svarbią taisyklę: valstybės narės privalo vykdyti visus Europos arešto orderius. Taigi toks orderis gali būti nevykdomas tik išimtiniais atvejais. Šiame sprendime Teisingumo Teismas paaiškino, kodėl Europos arešto orderio nevykdymas siekiant vykdyti bausmę valstybėje, kurioje gyvena asmuo, dėl kurio išduotas šis orderis, galimas tik tuo atveju, jei vykdančioji teisminė institucija laikosi kituose Sąjungos teisės aktuose numatytų sąlygų ir tvarkos, susijusių su apkaltinamojo nuosprendžio pripažinimu ir bausmės vykdymo perėmimu.

2017 m. Bukarešto apeliacinis teismas nuteisė Rumunijos pilietį laisvės atėmimo bausme, tas nuosprendis įsiteisėjo 2020 m. lapkričio 10 d. 2020 m. lapkričio 25 d. minėtas teismas išdavė Europos arešto orderį dėl šio asmens, kad būtų įvykdyta bausmė. 2020 m. gruodžio 29 d. šis asmuo buvo sulaikytas Italijoje. Vis dėlto Italijos teisminės institucijos atsisakė perduoti asmenį Rumunijos institucijoms. Priešingai, jos nusprendė pripažinti Bukarešto apeliacinio teismo apkaltinamąjį nuosprendį ir įvykdyti bausmę Italijoje. Jos manė, kad tai padidintų suinteresuotojo asmens, kuris teisėtai ir faktiškai gyvena Italijoje, galimybes socialiai reabilituotis. Be to, Italijos teisminės institucijos iš pradinės bausmės trukmės išskaičiavo Italijoje jau atliktus laisvės atėmimo laikotarpius ir skyrė lygtinę bausmę – namų areštą. Rumunijos teisminės institucijos savo ruožtu prieštaravo tiek apkaltinamojo nuosprendžio pripažinimui, tiek bausmės vykdymui Italijoje. Jos ir toliau laikėsi nuomonės, kad dėl Rumunijos piliečio išduotas Europos arešto orderis tebegalioja. Taigi, anot Rumunijos valdžios institucijų, asmuo turi būti perduotas ir jam skirta bausmė turi būti vykdoma ne Italijoje, o Rumunijoje.

Nagrinėdamas bylą Bukarešto apeliacinis teismas nusprendė kreiptis į Teisingumo Teismą būtent dėl klausimo, ar atsisakymas perduoti asmenį, dėl kurio išduotas Europos arešto orderis, siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę, reiškia, kad išduodančioji valstybė turi sutikti, kad bausmė būtų vykdoma kitoje valstybėje narėje. Be to, jam kyla klausimas, ar tuo atveju, kai išduodančioji valstybė nesutinka perimti bausmės vykdymo pagal konkrečias Sąjungos teisės normas šioje srityje², ji išsaugo teisę vykdyti bausmę, taigi ir palikti galioti Europos arešto orderį.

Savo sprendime Teisingumo Teismas pirmiausia priminė, kad Europos arešto orderis grindžiamas tarpusavio pasitikėjimo principu ir kad atsisakymas jį vykdyti yra išimtis, kuri visada turi būti aiškinama siaurai.

Todėl valstybės narės, kuri atsisako vykdyti Europos arešto orderį tam, kad bausmė būtų vykdoma šios valstybės teritorijoje, teisminės institucijos turi gauti išduodančiosios valstybės narės institucijų sutikimą perimti pastarojoje

valstybėje paskirtos bausmės vykdymą. Toks sutikimas reiškia, kad išduodančiosios valstybės narės priimtas apkaltinamasis nuosprendis kartu su liudijimu perduodamas vykdančiajai valstybei narei. Negavus šio sutikimo, laikoma, kad neįvykdytos bausmės vykdymo perėmimo sąlygos, ir atitinkamas asmuo turi būti perduotas. Italijos valdžios institucijų nurodytas tikslas padidinti galimybes socialiai reabilituotis nėra absoliutus ir turi būti suderintas su pagrindine taisykle, pagal kurią valstybės narės vykdo visus Europos arešto orderius.

Atsižvelgdamos į skirtingas bausmės funkcijas visuomenėje, valstybės narės, kurioje asmuo buvo nuteistas, institucijos gali teisėtai remtis šiai valstybei būdingais baudžiamosios politikos motyvais, kad pateisintų skirtos bausmės vykdymą jos teritorijoje, ir atsisakyti perduoti apkaltinamąjį nuosprendį ir prie jo pridėtą liudijimą, kad bausmė būtų įvykdyta kitoje valstybėje narėje. Bet kuriuo atveju, jei vykdyti Europos arešto orderį atsisakyta pažeidžiant Sąjungos teisėje numatytas pagrindines sąlygas ir tvarką, šis Europos arešto orderis lieka galioti ir išduodančioji valstybė išsaugo teisę vykdyti paskirtą bausmę savo teritorijoje.

PRIMINIMAS: Kreipimaisi dėl prejudicinio sprendimo priėmimo valstybių narių teismams, nagrinėjantiems juose iškeltas bylas, suteikia galimybę pateikti Teisingumo Teismui klausimus dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar Sąjungos teisės akto galiojimo. Teisingumo Teismas nenagrinėja nacionalinės bylos. Remdamasis Teisingumo Teismo sprendimu šią bylą turi išspręsti nacionalinis teismas. Šis sprendimas taip pat privalomas kitiems nacionaliniams teismams, nagrinėjantiems panašias problemas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

[Visas sprendimo tekstas ir jo santrauka, jeigu rengiama](#), nuo paskelbimo dienos prieinami CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Stefaan van der Jeught ☎(+352) 4303 2170.

Sprendimo paskelbimo posėdžio vaizdai prieinami [„Europe by Satellite“](#) ☎(+32) 2 2964106.

Likite su mumis!

¹ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos [pagrindų sprendimas 2002/584/TVR](#) dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos.

² 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos [pamatinis sprendimas 2008/909/TVR](#) dėl nuosprendžių baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principo taikymo skiriant laisvės atėmimo bausmes ar su laisvės atėmimu susijusias priemones, siekiant jas vykdyti Europos Sąjungoje.